

Puheenjohtajan puheenvuoro

Hyvät Piiparin lukijat

Sotilassoittokuntien perinnepäivän seppeleenlasku 20.11.2018 Vanhan Kaartin hautausmaalla Helsingin Hietaniemessä herätti jälleen ajatukset itsenäisyytemme ajan ensimmäisestä ylikapellimestarista, **Aleksei Apostolista**.

Miten tuo resuinen, itkevä orpopoika ymmärsi hakeutua Suomen Kaartin sotilaiden luo, etsiessään turvaa kaoottisessa tilanteessa Turkin sodan aikana 1877 lähellä Konstantinopolia nyk. Istanbulia. Onneksi tuohon aikaan ei vielä tiedetty mitään Schengen-sopimuksesta tai laajamittaisesta ihmissalakuljetuksesta, ja näin ollen poika saatiin Kaartin sotilaiden mukana tuotua Suomeen.

Ehkä tai todennäköisesti ensi vuosi, joka on sotilasmusiikin ja erityisesti Kaartin Soittokunnan 200-vuotisjuhlavuosi, kirvoittaa lisää ajatuksia sotilasmusiikista, sotilassoittajista, sotilassoittokunnista ja myös Aleksei Apos-

tolista ja hänen seuraajistaan.

Vuoden sotilasmusiikkio on jälleen valittu ja tulos on julkaistettu, Kaartin soittokunnan Meidän poikamme - Puolustusvoimat 100-juhlakonsertissa. Onnittelut valitulle **Seppo Pohjoisaholle**.

Kulunut vuosi on ollut taas vilkas, tarjoten eri taiteenalojen tuotoksia maamme historian kunniakkaisiin, mutta myös surullisiin tapahtumiin. Kunniakasta tapahtumista päälimmäisenä Puolustusvoimien perustaminen ja nyt sen satavuotisen taipaleen juhliminen. Sotilasmusiikkimme perinnepäivän läheisyyteen ajoittunut Meidän poikamme - Puolustusvoimat 100-juhlakonsertti Musiikkitalolla Helsingissä oli yksi monista juhlista.

Omasta suppeasta näkökulmastani hiukan ihmettytti, miten konsertin avauspuheessa korostettiin sitä, kuinka paljon Puo-

lustusvoimien 100-juhlavuotena on kansaa kiinnostanut taistelunäytökset ja kalustoesittelyt. Mainittiin Meidän poikamme konserttisarja ja juhlavuoden huipentuminen Itsenäisyyspäivän valtakunnalliseen paraatiin Mikkeliin. Toki taistelunäytökset ja kalustoesittelyt on olleet Puolustusvoimille tärkeä osa juhlavuoden tapahtumia, mutta olisin odottanut, että juuri tässä konsertin avauspuheessa olisi tuotu esille enemmän sotilassoittokuntiemme osuutta yleisötapahtumien suhteen. Sotilassoittokuntamme ovat tänä vuonna esiintyneet kymmenissä järjestämässään Puolustusvoimat 100-juhlakonserteissa, Puolustusvoimat 100-juhlaviikolla Helsingissä sekä mittavassa kesäkiertueessa läpi Suomen. Uskoakseni näitä esiintymisiä keretty satoja.

Hyvät kiltalaiset

Jälleen kerran on vuosi lopuillaan ja on aika hiljentyä Joulun viettoon.

Näin Joulun alla sopii toivoa, että ”isojen poikien” touhut maailmalla niin idässä kuin lännessäkin rauhoittuisi, ja toivemme laulun sanoin ”pyytää taivaan valoa ja rauhaa päälle maan” toteutuisi.

Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta toivottaen

Heino Koistinen

Piiparin tulevaisuus

Piiparin vaiheet ovat olleet moninaiset. Lehti syntyi pääesikunnan tiedotusosastolla vuonna 1974 sotilasmusiikkialan tiedotuslehteksi ja ilmestyi tässä muodossa vuoteen 1987 asti. Vuonna 1990 Piiparia alettiin julkaista Sotilasmusiikkikillan voimin ja on siitä asti ollut killan oma tiedote jäsenistölleen.

Piiparin ulkonäkö on muuttunut historiansa aikana monta kertaa. Alkuvuosien Piiparit olivat enemmän tiedotusmonisteita kuin varsinaisia lehtiä. Vuonna 1999 tilanne muuttui, kun Piiparia alettiin julkaista nelivärisenä puhallinmusiikkialan aikakauslehtenä, jolla oli tarkoitus tavoitella puhallinmusiikkiväkeä myös sotilasmusiikkialan ulkopuolelta.

Tässä muodossa lehteä julkaistiin vuoden 2009 loppuun asti, jonka jälkeen siirryttiin nykyiseen jäsentiedotetypypiseen ulkoasuun.

Piiparin muutosten taustalla on usein ollut lehden julkaisemisen suhteuttamisesta käytössä oleviin resursseihin. Viime vuosina killan talous on kestänyt nykyisen muotoisen lehden julkaisemisen, mutta muuten lehden ilmestyminen on ollut harvojen vapaaehtoisten varassa.

Piiparin monivuotinen päätoimittaja **Jukka Vuolio** kannusti useasti lehden lukijoita lähettämään kirjoituksia ja mielipiteitä Piipariin ja parhaimpina aikoihin niitä tulikin runsaasti. Edelleenkin suuri osa Piiparin sisälöstä on lehden lukijoiden lähet-

tämää, mutta juttujen määrä on ollut vähenemään päin.

Kirjoittajien lisäksi Piipari tarvitsee jonkun, joka vastaa lehden julkaisemisesta ja sen postittamisesta killan jäsenistölle. Viimeiset kahdeksan vuotta tämä on ollut allekirjoittaneen vastuulla, mutta ensi vuoden alusta alkaen joudun jättäytymään pois tästä tehtävästä. Toivoisin Piiparin ilmestyvän tämänkin jälkeen, mutta toistaiseksi tiedossa ei ole tehtävään jatkajaa.

Sotilasmusiikkikillan hallitus ottaa erittäin mielellään ehdotuksia Piiparin julkaisemiseksi jatkossakin.

Kari Laitinen

Sotilasmusiikkikilta ry
c/o Heino Koistinen
Tiilirinteenkuja 5 A 2
05830 Hyvinkää
heino.koistinen@
elisanet.fi
puh. 040 8495562

Sotilasmusiikkikilta on
Maanpuolustuskiltojen
liiton ja Kaartin
Jääkäriyrykmentin killan
jäsenyhdistys

Sotilasmusiikkikillan hallitus 2018

Heino Koistinen (pj)
Tuula Salo (siht)
Kari Laitinen (vpj)
Jouko Koski (talous)
Satu Asplund-Jokinen
Jukka Hanhisalo
Heikki Mäntynen
Eeva Rautamaa
Hannu Sievänen

Sotilasmusiikkikillan tiedotuslehti Piipari

Ilmestyy neljä kertaa
vuodessa

Päätoimittaja
Kari Laitinen
(juttu- ja kuva-aineisto)
Purjetie 6 as 390
00960 Helsinki
puh. 050 3674703
kari.laitinen@helsinki.fi

Toimitusneuvosto
Sotilasmusiikkikillan
hallitus

Osoitteenmuutokset
Jouko Koski
jouko.koski@live.fi
puh. 040 571 2931

ISSN 1239-7288
Painopaikka: Oy
Nordprint Ab, Helsinki

Vuoden 2018 sotilassoittaja on Seppo Pohjoisaho

Vuoden 2018 sotilasmuusikoksi on valittu ylikersantti (res) **Seppo Pohjoisaho**. Palkinto jaettiin 27.11.2018 sotilasmusiikin perinneyön konsertissa Musiikkitalossa. Palkinnon jakoi Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, kenraalimajuri **Ilkka Korkiamäki**.

Pohjoisaho omaa erinomaiset instrumenttitaidot, hän on toiminut lukuisia kertoja solistehtävissä - kuluneena vuonna mm. Lapin sotilassoittokunnan solistivieraana. Pohjoisaho vastasi vuoden 2018 suomalaisesta sotilasmusiikkiesityksen suunnittelusta (koreografia) ja toimi pääkouluttajana. Esitys nähtiin Hamina Tatroossa. Tehtävä oli vaativa ja kokosi yhteen koko soti-

lasmusiikkialan tekijät Suomesta - ainutlaatuinen kokonaisuus.

Suuren esiintyjäjoukon kouluttaminen vaatii aivan erityisiä pedagogisia taitoja, itseluottamusta ja paineensietokykyä. Vaatii melkoista uskallusta, että ylipäänsä ottaa tällaisen haasteen vastaan. Tuloksia ja valmistautumisvaihetta ovat olleet arvioimassa puolustusvoimien ylin johto, kansallinen ja kansainvälinen sotilasmusiikkisyhteisö ja tuhannet ihmiset yleisön puolella. Loistavista saavutuksista ja henkilökohtaisista kyvyistä huolimatta Seppo tekee työtään pyyteettömästi ja nöyrästi. Valitettavasti hän luopui urastaan puolustusvoimissa, Varusmiessoitto-kunnan konserttimestarin tehtä-

västä ja siirtyi Päijät-Hämeen konservatorion palvelukseen trumpetin soiton lehtoriksi. Palvelukset sotilasmusiikin hyväksi kuitenkin jatkuvat reservissä koulutusyhteistyömuodossa.

Pääesikunta on jakanut vuodesta 1990 alkaen kenraali **Jaakko Valtasen** myöntämän Vuoden Sotilasmuusikko -palkinnon. Palkinto jaetaan suomalaisessa sotilasmusiikissa ansioituneelle henkilölle. Palkinto käsittää Marsalkan hopeatorvesta valmistetun kiertopalkinnon, johon kiinnitetään palkinnon saajan nimilaatta, ja henkilökohtaisen kiertopalkinnosta valmistetun pienoismallin sekä 1500 € stipendin.

Vuoden sotilasmuusikko 2018 julkaistiin Kaartin soittokunnan Meidän poikamme - Puolustusvoimat 100 vuotta - juhlakonsertissa Helsingin Musiikkitalossa. Kuva Roope Kariniemi / Ruotuväki.

Kaartin soittokunnan konsertti suorana radiossa

Puhallinmusiikin kuuleminen radiossa suorana live-lähetystenä on Suomessa todella harvinaista. Itsenäisyyspäivän musiikit Linnan juhlista Kaartin soittokunnan soittamana lienevät olleet miltei ainoita tilaisuuksia tällä saralla, ja silloinkin yleensä vain taustamusikkina radiotoimittajien selostaessa vieraiden asuja ja tanssitaitoja. Nyt asiaan saatiin enemmän kuin ilahduttava poikkeus – tai toivottavasti päänavaus tulevaisuutta ajatellen, kun Yle Radio 1 taltioi Kaartin soittokunnan Töölö IV -konsertin suorana lähetystenä Temppelaukion kirkosta 9.10.2018.

– Ylen tuottaja **Miikka Mau-nula** oli eräässä tilaisuudessa tavannut päällikkökapellimestarimme **Pasi-Heikki Mikkolan** ja kysynyt mahdollisuutta radioida Kaartin soittokunnan konsertteja. Minä sitten lähetin hänelle tammikuussa 2018 tietoa tulevista konserteistamme, ja hän siirsi tehtävän tuottaja **Elina Romsille**, kertoo Kaartin soittokunnan intendentti **Heli Leppälä-Hakala** radiointi-idean alkutapahtumista.

Yleisradion edustajat valitsivat tulevista konserteista itselleen sopivan ajankohdan ja nauhoitet-tavan konsertin. Kaartin soittokunta puolestaan valmisteli normaaliin tapaan tämän konsertin, jonka kapellimestarina toimi **To-mi Väisänen** ja solistina **Anni Haapaniemi**, oboe.

– Lisänä järjestelyihin oli toimittaa noin viikkoa ennen konserttia lavakartta ja soitinjakau-ma Ylelle. Prosessi oli meille aika helppo, ja yhteydenpito Ylen kanssa toimi sujuvasti. Radioinnissa on se hyvä puoli, että lavalle ei tarvita juurikaan ylimääräistä

Anni Haapaniemi taituroi konsertin solistina. Kuva Anni Niemelä / Puolustusvoimat

tilaa kalustoa varten, Leppälä-Hakala toteaa.

– Suora radiointi tuo aina hiukan lisäpaineita soittajille. Tällä kertaa ohjelmistossa kaikki teokset olivat aika vaativia monille soitinryhmille. Jatkossa toimitamme Ylelle tiedot tulevista konserteista, ja he ehkä radioivat lisää, intendentti jatkaa.

Tunnelmia konsertista

Konsertin aloitusteoksena oli **John Adamsin** *Short Ride in a Fast Machine*. Ennakkoon arvuutelin mielessäni, kuinka mahtaa minimalistinen sävelkudos toimia puhallinorkesterin soittamana. Liekö johtunut istumapaikastani kirkon takaosassa, mutta siihen kokonaisvaikutelma jäi tasapaksuksi. Lyömäsoitinten sinänsä hienot sävyt ja efektit jäivät kaimaan saliin peittäen suurelta osin alleen mielenkiintoisen pinnan alla tapahtuneen liikehdinnän, jota minimalistiselta teokselta odotin kuulevani. Ilokseni kuitenkin tämä eloisa sävelkudos erottui radioinnissa vallan mainiosti ja saatoinkin todeta ensireaktion tästä esityksestä vääräksi!

Oscar Navarron *Legacy* -konsertto oboelle ja puhallinorkesterille oli syy, miksi muilta kiireiltäni halusin tulla kuuntelemaan konsertin Lappeenrannasta saakka. Enkä todellakaan pettynyt, tämä teos oli niin sävellyksenä kuin esityksenä konsertin ehdoton huippu!

Nopeissa osissa solisti tarjoili huikeaa virtuositeettia ja vauhdikasta menoa orkesterin myötäillessä täysillä mukana. Lähtemätömmimmän vaikutuksen minuun tässä esityksessä tekivät kuitenkin ennen kaikkea teoksen rauhalliset jaksot. Niiden haikean melankolinen tunnelma ja värikylläinen sointimaalailu samoin kuin soolo-oboen äänensävy pääsivät kirkkoakustiikassa oikeuksiinsa sulkien kuulijan johonkin erityiseen sisäiseen maailmaan. Navarron taustan elokuväsäveltäjänä saattoi helposti kokea tätä kuunnellessaan: mieleen piirtyi kuva avarista, kauniista luontomaisemista, jossa elokuvan päähenkilö – tai miksei kuulija itse – palaa muistoihinsa, kaipaa jota-kin saavuttamatonta ja herkistyy ajatellessaan elämäänsä ja unel-

miaan. Legacyn sävelkieli oli niin kaunista, niin koskettavaa!

Konsertin jälkipuoliskon osalta minulla ei ollut ennakkoodotuksia. **Nicholas Maw'n** seitsenosainen *American Games* osoittautui helposti omaksuttavaksi ja harmittomaksikin kuulijan kannalta, mutta soittajan näkökulma asiaan on varmasti toinen, helpolla he eivät stemmonsensa kanssa päässeet. Siinä missä Navarro toi kuultavaksi hienoja kokonaisvaltaisia sointiväriyhdistelmiä, Maw toteutti väripalettiin selkeillä eri sektioiden omilla sointiväreillä.

Päätösnumerona konsertissa kuultiin ranskalaisen **Florent Schmittin** *Dionysiaques* op. 62. Vaikka tämä teos on sävelletty jo yli sata vuotta sitten, sen äänimaailma sopi hyvin tähän konserttiin. Haastavaa tekstuuria, joten ei ihme, että sitä ei liene tätä ennen Suomessa soitettu. Kaartin soittokunta on täynnä osaavia muusikoita, ja orkesteri osoitti jälleen kerran taituruutensa tämän esityksen myötä. *Dionysiaques* oli kerrassaan hieno päätös illan konsertille.

Huomioita radiotoimituksesta

Tämän konsertin suora radiointi oli varmaankin ”pieni askel Ylelle, mutta suuri askel Suomen puhallinmusiikille”. Ei vain siksi, että yleisö ympäri maan voi kuunnella konserttia radion välityksellä tai 30 päivää konsertin jälkeen Yle Areenasta, vaan nimenomaan puhallinmusiikin arvostuksen kannalta. Kaikki puhallinmusiikin parissa toimivat ymmärtävät asian merkityksen alalle, ja toivoa sopii, että tällaisen radioinnin myötä myös muut tahot huomaavat puhallinmusiikin olemassaolon. Pieni esimerkki tästä tuli esiin jo konsertin väliajalla keskustellessani hetken erään toimittajan kanssa. Hän kertoi ol-

leensa ensimmäistä kertaa puhallinorkesterin konsertissa ja yllättyneensä positiivisesti kuulemassaan: ”jos en olisi nyt täällä töissä, olisin alkanut itkeä, kun tuo äskeinen (*Legacy*) oli niin kaunistal!” (Hän oli paikalla tekemässä naissotilaista kertovaa ohjelmaa, joka valmistuu ensi vuoden puolella.)

Temppeliaukion kirkossa ohjelman toimittajana oli **Kare Eskola**. Väliajalla hän haastatteli ensin konsertin johtanutta Tomi Väisästä illan teoksista ja sen jälkeen intendentti Heli Leppälä-Hakalaa Kaartin soittokunnan toiminnasta. Aina hetkittäin Eskolan käyttämät sanamuodot ja kysymykset paljastivat, ettei hän ollut omimmilla aihealueillaan.

Muun muassa esiintymisasuja kommentoidessaan hän totesi soittokunnan olevan smokkilinjalla ja jättäneen univormut muihin tilaisuuksiin, mutta kyllähän asuina olleet Puolustusvoimien juhlapuvutkin ovat univormuja. Oudolta kuulosti myös sinfonisen puhallinorkesterin sijaan Eskolan käyttämä termi ”puhallin-sinfoniaorkesteri”, joka ei sinällään ole lainkaan huono – parhaimmillaan tässäkin konsertissa unohti kuuntelevansa puhallinorkesteria, ja tuo termi tavallaan rinnasti puhallinorkesterin tasavertaiseksi sinfoniaorkestereiden kanssa.

Lisää tarkkuutta olisin toimitukseen kaivannut etenkin viimeisen teoksen kohdalla. Eskola mainitsi toistuvasti säveltäjän oleva Florence Schmitt, vaikka oikea etunimi on Florent. Sama virhe oli myös Yle Areenan sivulla. Tuolla väärällä etunimellä lisätietoja etsivä saa internetistä aivan eri aihepiirin hakutuloksia. Käsiohjelmassa nimi oli kyllä aivan oikein (mutta konsertin ajan kohta ohjelmasta puuttui).

Enemmän kuin toivottavaa

on, ettei tämä nauhoitus jää ainutkertaiseksi tapahtumaksi, vaan että Yle alkaisi säännöllisesti radioida puhallinorkesteiden konsertteja. Ja kun alussa viittasin itsenäisyyspäivän soittoihin, toinen toivomus Ylen suuntaan olisi, että Linnan juhlien musiikit voisi joltakin kanavalta kuunnella ilman päälle puhuttuja selostuksia. Siinä olisi oiva tilaisuus kerran vuodessa helposti tarjota radion kuulijoille laadukasta puhallinmusiikkia, kun joka tapauksessa mikrofonit ovat juhlassa paikalla.

Töölö-konserteilla on tilausta

Kaartin soittokunnan Töölösarja on loistavasti lunastanut paikkansa Helsingin musiikkitarjonnassa. Selkeästi profiloitunut ja ennakkoluuloton ohjelmalinja, matalan kynnyksen paikka tulla kuuntelemaan pääsymaksutonta konserttia ja sopivan mittainen konsertin kesto ovat osoittautuneet hyviksi valinnoiksi konserttijärjestelyissä. Yleisö on ottanut Töölösarjan omakseen. Tilanne on jopa paradoksaalinen: siinä missä usein modernia tai oman ajan musiikkia muualla vierokutaan, näissä konserteissa sali on aina täynnä, niin nytkin.

Sotilasmusiikki ei todellakaan ole ainoastaan marssisoittoa, vaan tällaiset konsertit ovat malliesimerkkejä sotilassoiton ja puhallinmusiikin profiilin nostosta. Tämän toivoisin myös Puolustusvoimien päättävien tahojen ymmärtävän ja omalta osaltaan edistävän soittokuntien toimintamahdollisuuksia. Kaartin soittokunnan soittajat ovat näillä konserteilla osoittaneet olevansa todellisia kovan tason ammattimuusikoita, ja Töölösarjan konsertteja voin varauksetta suositella kaikille.

Anu Koskinen

Suomalaisten joukko-osastojen kunniamarssit ennen ja nyt

Jotkin sävelmät ovat tulleet historian aikana eri ihmisryhmille jollakin tapaa merkityksellisiksi. Ne ovat symboleita, joilla korostetaan ryhmän omaa identiteettiä ja omia perinteitä. Monet valtiot ja kansakunnat ovat omaksuneet itselleen kansallislaulun ilmentämään omaa kansallista itsetuntoaan.

Sotilasmarsseilla on vahva merkitys sotajoukkojen yhteenkuuluvuuden tunteeseen ja ne ovat vakiintuneet osaksi puolustuslaitoksen perinteitä. Ensimmäiset joukko-osastojen kunniamarssit hyväksyttiin virallisiksi vuonna 1881, kun maahamme perustetut asevelvolliset tarkk'ampujapataljoonat aloittivat toimintansa. Itsenäisen Suomen ensimmäinen marssikokoelma syntyi vuoden 1918 lopussa, jolloin vahvistettiin 15 joukko-osaston kunniamarssit. Suuri osa marsseista oli entisten autonomian ajan suomalaisten pataljoonien kunniamarsseja, mutta mukana oli myös muita kansallisen historiamme kannalta merkittäviä sävelmiä. Näistä tuorein oli **Jean Sibeliuksen Jääkärimarssi**, joka sävellettiin vain vuotta aiemmin kuninkaallisen Preussin jääkäripataljoona 27:n suomalaisille jääkäreille.

Itsenäisyyden aikana kunniamarssiluetteloa on uudistettu sitä mukaa kun puolustusvoimissa on tehty organisaatiomuutoksia. Uusille joukko-osastoille on määrätty uusia kunniamarsseja ja lakkautettujen yksiköiden entisistä kunniamarsseista on tullut niiden perinteitä vaalivien joukkojen perinнемarsseja. Osa nykyään käytössä olevista kunnia-

marsseista on ollut tässä käytössä itsenäisyyden ajan alusta lähtien, osa saavuttanut kunniamarssiaseman vasta vuosikymmeniä myöhemmin.

Kunniamarssit nyt

Kunniamarssien määrä on vähentynyt kymmenessä vuodessa merkittävästi. 2000-luvun aikana ja etenkin viimeisen puolustusvoimauudistuksen seurauksena suuri määrä entisiä joukko-osastoja on lakkautettu tai siirretty toisien joukko-osastojen alaisuuteen, jolloin niiden kunniamarssit ovat saaneet perinнемarssin aseman. Kun vuonna 2008 itsenäisiksi katsotuilla joukko-osastoilla, esikunnilla, sotilaslaitoksilla ja sotakouluilla oli käytössään kaikkiaan 31 eri kunniamarssia, on niitä nyt enää 20.

Kaikkiaan puolustusvoimien satavuotisen historian aikana sen käyttöön on hyväksytty yhteensä 70 marssia. Yhtä lukuun ottamatta, nämä marssit on esitelty **Jukka Vuolion** vuonna 2008 kokoamassa taulukossa, joka on julkaistu kirjassa *Suomen puolustusvoimien joukko-osastoperinteet*. Luettelosta puuttuu **Matti Laihon**

säveltämä *Rannikkoprikaatin marssi*, joka on vahvistettu vuonna 2015 perustetun Rannikkoprikaatin kunniamarssiksi.

Vuolion luettelon kaltaista listausta nykyisin voimassa olevista kunnia- ja perinнемarsseista ei ole tehty, eikä sellaista ollut tätä kirjoitusta varten saatavissa pääesikunnastakaan. Tästä syystä allekirjoittanut on koonnut yhdessä **Jan Päkin** kanssa seuraavalla sivulla olevan luettelon puolustusvoimien tämänhetkistä kunniamarsseista. Tiedot nykyisistä joukko-osastojen kunniamarsseista ovat suhteellisen helposti saatavissa, mutta vahvistetuista perinнемarsseista ei ole vastaavaa listaa kovinkaan helposti tehtävissä.

Kari Laitinen

Jean Sibeliuksen Jääkärimarssi vahvistettiin kunniamarssiksi ensimmäisten joukossa vuonna 1918.

Puolustusvoimien kunniamarssit 2018

Puolustusvoimat

Tuntematon
Porilaisten marssi

Maanpuolustuskorkeakoulu

Arthur Fuhrmann
Maanpuolustajat

Pääesikunta

Tuntematon
Suomalaisen ratsuväen marssi
30-vuotisessa sodassa

Maavoimat

Jääkäriprikaati

Jean Sibelius
Jääkärimarssi

Kaartin jääkäriyrykmentti

Tuntematon
Entisen Henkivartiövän 3.
Suomen Tarkk'ampuja-pataljoonan kunniamarssi

Kainuun prikaati

Karl Collan
Hurtti-Ukko

Karjalan prikaati

Eduard Dupuy
Entisen 8. Viipurin Tarkk'ampujapataljoonan kunniamarssi

Maasotakoulu

Otto Kotilainen
Maasotakoulun marssi

Panssariprikaati

Tuntematon
Parolan marssi

Porin prikaati

Tuntematon
Entisen 1. Uudenmaan
Tarkk'ampujapataljoonan kunniamarssi

Utin jääkäriyrykmentti

Jean Sibelius
Elon taistohon käy

Maavoimien esikunta

Tuntematon
Suomalaisen ratsuväen marssi
30-vuotisessa sodassa

Merivoimat

Merisotakoulu

Väinö Haapalainen
Meren laulu

Rannikkolaivasto

Johan Stranensky
Ernst von Vegesackin marssi

Rannikkoprikaati

Matti Laiho
Rannikkoprikaatin marssi

Uudenmaan prikaati

Henrik Borenius
Uusmaalaisen marssi

Merivoimien esikunta

Toivo Kuula
Juhlamarssi isänmaalle

Ilmavoimat

Ilmasotakoulu

Robert Kajanus
Sotamarssi

Karjalan lennosto

Aimo Mustonen
Sinivalkoinen marssi

Lapin lennosto

Teuvo Laine
Hanssin Jukka

Satakunnan lennosto

Mikko Sirén
Lentäjän marssi

Ilmavoimien esikunta

Robert Kajanus
Sotamarssi

Haminan Soittokunnan syyskonsertti

Vapaaehtoinen sotilassoittokunta Haminan Soittokunta on konsertoinut vuosittain syksyisin sotilassoittokuntien perinnepäivän tienoilla. Tasavallan presidentin esittelyssä 7.5.1968 vahvistettiin silloisille varuskuntasoittoikunnille vuosipäiväksi 24. marraskuuta perusteena sinä päivänä vuonna 1880 annettu asetus Suomen sotaväen soittokuntien kokoonpanosta. Puolustusvoimien uudelleenjärjestelyissä vuonna 1990 vuosipäivä muuttui perinnepäiväksi. Konsertin teema RUK:n Maneesissa 18.11.2018 oli Puolustusvoimat 100 vuotta. Kevät-konsertissa huhtikuussa aihe oli

kevyesti esillä ja syyskonsertin ohjelmisto käsitteli sitä juhla-

vammin ja perinteisemmin.
Kuva Annukka Lammasaari

ILOISTA JOULUA KAIKILLE PIIPARIN LUKIJOILLE!

TOIVOTTAAN SOTILASMUSIIKKIKILTA RY.